

šam šo; na tymaj dvěmaj kasujomaj wišy žyly šakon a profetojo“ (Mat. 22, 37—40).

Wo tym tež šwjaty Pawoł ryczi w naškej dženšnischej epistoli.

Rom. 13, 8—10.

„Njebudźcze nikomu ničžo winowaczi, šhiba to, šo šo „bješ šobu lubujecze; pšchetož šchtóž druheho lubuje, tón „je šakon dopjelnik. Pšchetož šchtóž prajene je: ty nje- „dyrbisch mandželstwo šamacz, ty njedyrbisch mordowacz, „ty njedyrbisch franycz, ty njedyrbisch falschnje šwědczicz, „ty njedyrbisch požadacz, a je-li šo kotra druha kasu je, „ta budže we tym šłowje wobšankujena, tak: ty dyrbisch „šwojeho bližšeho lubowacz jako šam šo. Luboscž „bližšemu žaneje šškody njecžini; je teho dla luboscž „teho šakonja dopjelnjenje.“

Kak wšchelaka je luboscž! Niz jenož šo je Boža a cžlowjeczna luboscž, ně, tež bješ cžlowjekami namaša šo luboscž k bližšemu, luboscž k pšhecželam, luboscž k njepšhecželam, luboscž k štaršchimaj, luboscž k džěczom, mandželsta luboscž a t. d. Wšcho naše wobšhadzenje s ludžimi dyrbi s luboscžu napjelnjene a pšhes luboscž šwjeczene bycz. To je, šchtóž naš dženša šwjaty Pawoł wuczi. Smy-li dženš tydzenja bóle wot luboscže k njepšhecželam škšcheli, dha dženša wot luboscže k bližšemu. My jow namašamy krašne wułożenje žykeje druheje tasle šakonja. Duž chzemy wopomnicž

**šwjateho Pawołowe rošwuczenje wot luboscže jako wułożenje druheje tasle šakonja.**

A jowle chzemy na tej dvě wězy šedžbowacz:

1. luboscž je dołh, kotryž našchemu bližšemu wšchědnje wot płacžicz mamy;
2. luboscž je dopjelnjenje teho šakonja, kiž je nam wot Boha daty.

I.

Luboscž je dołh, kotryž našchemu bližšemu wšchědnje mamy wotpłacžicz. „Njebudźcze nikomu ničžo winowaczi, šhiba to, šo šo bješ